

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 września 1973 r.

w sprawie dodatków do emerytur i rent inwalidzkich z tytułu pracy naukowej.

Na podstawie art. 46 ust. 3 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 6 oraz z 1972 r. Nr 16, poz. 114 i Nr 53, poz. 341) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osobom uprawnionym do emerytury przysługuje dodatek z tytułu pracy naukowej, jeżeli wykonywały tę pracę co najmniej przez 15 lat.

§ 2. 1. Osobom uprawnionym do renty inwalidzkiej przysługuje dodatek z tytułu pracy naukowej, jeżeli wykonywały tę pracę ostatnio przed powstaniem inwalidztwa i okres tej pracy wynosi co najmniej 5 lat.

2. Okres pracy, o którym mowa w ust. 1, może być krótszy niż 5 lat, jeżeli inwalidztwo powstało wskutek wypadku przy pracy albo wypadku w zatrudnieniu lub wskutek choroby zawodowej.

§ 3. 1. Za pracę naukową uważa się pracę wykonywaną na stanowiskach: profesora zwyczajnego, profesora nadzwyczajnego, docenta, starszego kustosa dyplomowanego, kustosa dyplomowanego, adiunkta, starszego asystenta lub asystenta:

- 1) w Polskiej Akademii Nauk i jej placówkach naukowych,
- 2) w instytutach naukowo-badawczych oraz innych placówkach uprawnionych w myśl przepisów o tych instytutach do zatrudniania pracowników naukowo-badawczych.

2. Za pracę naukową uważa się również pracę na stanowiskach:

- 1) pracownika techniczno-badawczego w Polskiej Akademii Nauk i jej placówkach naukowych,
- 2) samodzielnego pracownika naukowo-badawczego, wykonywaną w placówkach wymienionych w ust. 1 przed dniem 18 kwietnia 1973 r.

§ 4. 1. Do okresu pracy naukowej wlicza się także — w wymiarze nie przekraczającym łącznie 5 lat — okresy:

- 1) pracy na stanowiskach: profesora, docenta, adiunkta, starszego wykładowcy lub wykładowcy, starszego kustosa dyplomowanego lub kustosa dyplomowanego, starszego asystenta lub asystenta — wykonywanej w szkołach wyższych lub w samodzielnych placówkach typu naukowo-dydaktycznego,
- 2) pracy na stanowisku zastępcy profesora, jeżeli z pracy tej pracownik przeszedł do pracy naukowej lub do pracy w charakterze nauczyciela akademickiego oraz
- 3) innej pracy naukowo-badawczej lub pracy zawodowej wykonywanej w dziedzinie objętej działaniem placówki naukowo-badawczej albo w dziedzinie pokrewnej, zaliczone przez Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk lub przez właściwego ministra, pod warunkiem wykonywania pracy naukowej ostatnio przed przyznaniem emerytury lub renty inwalidzkiej.

2. Jeżeli pracownik zatrudniony był w placówce, która nabyła uprawnienia do zatrudniania pracowników naukowo-badawczych i w wyniku nabycia tych uprawnień powołany został na jedno ze stanowisk określonych w § 3 po ukończeniu 55 lat — mężczyzna i 50 lat — kobieta, okres pracy, o której mowa w ust. 1 pkt 3, może być zaliczony w wymiarze dłuższym niż 5 lat.

§ 5. Przy ustalaniu okresu pracy naukowej wymaganego do przyznania dodatku do emerytury lub renty inwalidzkiej nie wlicza się okresów tej pracy, wykonywanej w wymiarze czasu pracy niższym niż połowa wymiaru obowiązującego.

§ 6. 1. Wysokość dodatku oblicza się od emerytury lub renty inwalidzkiej, która przysługiwałaby wyłącznie od zarobków uzyskiwanych z tytułu pracy, o której mowa w § 3 i § 4 ust. 1 pkt 1 i 2, przy czym przy ustalaniu

tych zarobków stosuje się odpowiednio przepis art. 17 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 6 oraz z 1972 r. Nr 16, poz. 114 i Nr 53, poz. 341).

2. Wysokość dodatku oblicza się od emerytury lub renty inwalidzkiej bez jakichkolwiek innych dodatków.

§ 7. W razie ponownego ustalenia wysokości renty inwalidzkiej na podstawie art. 70 ustawy, o której mowa w § 6 ust. 1, wysokość dodatku ulega ponownemu ustaleniu, jeżeli nową wysokość renty ustala się od zarobków z tytułu pracy, o której mowa w § 3 i 4 ust. 1 pkt 1; wysokość dodatku nie ulega natomiast zmianie, jeżeli nową wysokość renty ustala się od zarobków z tytułu innej pracy niż naukowa.

§ 8. W razie zbiegu prawa do dodatku z tytułu pracy naukowej z prawem do dodatku z tytułu innej pracy (np. pracy nauczycielskiej, pracy dziennikarskiej), wypłaca się jeden z tych dodatków, a mianowicie wyższy lub wybrany przez uprawnionego.

§ 9. Prawa do dodatku do emerytury lub renty inwalidzkiej nie nabywa, a nabyte traci osoba prawomocnie ukarana w trybie dyscyplinarnym karą wydalenia ze służby.

§ 10. Przepisy rozporządzenia nie mają zastosowania do pracowników naukowo-badawczych i dydaktycznych, na których rozciągnięto na podstawie art. 1 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 1972 r. — Karta praw i obowiązków nauczyciela (Dz. U. z 1972 r. Nr 16, poz. 114 i z 1973 r. Nr 12, poz. 89) przepisy art. 103—105 tej ustawy. Do pracowników tych stosuje się przepisy dotyczące dodatku z tytułu pracy nauczycielskiej.

§ 11. Dla osób powołanych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia na jedno ze stanowisk, o których mowa w § 3, po ukończeniu 55 lat życia okres pracy naukowej wymagany do przyznania dodatku do emerytury wynosi co najmniej 10 lat.

§ 12. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do osób uprawnionych do emerytur i rent inwalidzkich określonych przepisami:

- 1) ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 19 i z 1972 r. Nr 53, poz. 341),
- 2) ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 10), z tym że wysokość emerytury lub renty inwalidzkiej, od których oblicza się dodatek, ustala się na podstawie zarobków określonych w art. 6 tej ustawy.
- 3) ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 11 i z 1972 r. Nr 53, poz. 341 i 342).

§ 13. Przepisy rozporządzenia stosuje się do wniosków zgłoszonych po dniu wejścia w życie rozporządzenia.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1968 r. w sprawie dodatków do emerytur i rent z tytułu pracy naukowej (Dz. U. Nr 34, poz. 232).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz